

NOCH THANATOS
NOCH EROS

NOCH THANATOS
NOCH EROS

Verhandeling met
MASTER TEACHER
uit
DE TERUGKEER VAN DE KETTER

Dat is geweldig, hè? Het is mooi. We onderwijzen hier in waarheid dat alles slechts je waarneming ervan is. Als je verward bent, zul je verwarring veroorzaken. Ik verzeker je dat je afgelopen nacht de dood van tienduizend mensen hebt veroorzaakt, omdat je een denkbeeld hebt van de dood. Wat je doet, is je weigert er verantwoordelijkheid voor te nemen, en je gaat naar buiten en geeft iemand anders de schuld. Je moet onvermijdelijk iemand anders de schuld geven. Je zegt: “Ik weet het niet.” Ergens, onderliggend, geef je iemand de schuld, omdat je niet bereid bent verantwoordelijk voor jezelf te zijn, of wel? En zodra je niet verantwoordelijk wilt zijn voor jezelf, moet je van nature iemand anders de schuld geven. Maar jij hebt het gedaan, jij hebt het gedaan. Je hebt gisteravond de nek van die grootmoeder doorgesneden. Nu zul je buiten jezelf gaan, je eigen projectie vangen en ter dood veroordelen, omdat die iemand anders gedood heeft. Ha, ha, ha. Je staat toe dat je eigen projecties je aanvallen.

Grote goedheid, broeder! Dank je. We onderwijzen in energie, in licht en waarheid. Laat het gebeuren. Kom op, we onderwijzen communicatie door identificatie. Ik onderwijs in waarheid dat je mij bent. O, broeder. Eén dezer dagen zal het bij je opkomen: “Waarom verdedig ik mezelf? Waarom moet ik mezelf altijd blijven verdedigen?” Je zult het inzien, dat kan ik je absoluut garanderen. Broeder, het zal gebeuren. Natuurlijk. Je denkt werkelijk dat er iets buiten je is dat je schade kan berokkenen. Dat is absurd. Het kan niet waar zijn.

Ik onderwijs verder dat je, door je onwaarheid van identificatie, beelden van jezelf af hebt geprojecteerd in een relatie van oorzaak en gevolg, en dat je letterlijk door je gevolgen wordt aangevallen. Je zult dat niet horen, maar ik verzeker je dat het waar is.

Goedemorgen.

Kijk daar eens naar – het is heel fallisch! Kijk naar je eigen denkkeest... Je voelt je nogal schuldig. Je voelt je schuldig, daarom moet je jezelf verdedigen. Je voelt je schuldig. Ja, het is wat we een oorspronkelijke schuld noemen, veroorzaakt door het verlaten van de tuin. In het christelijke aspect voel je je werkelijk schuldig. Wat heb je gedaan dat je pijn verdient? Je moet iets gedaan hebben. Je kijkt om je heen: “Wat heb ik gedaan? Ik het niets gedaan om dit te verdienen.” Je deed niets. Maar je *denkt* dat je wat deed. Omdat je denkt dat je het deed, zul je jezelf pijn doen, want ik verzeker je dat niemand jou pijn kan doen behalve jezelf. Ben je daar klaar voor? “Dat kun je makkelijk zeggen, maar het deed pijn toen ik...” Deed dat pijn? Ik wist het... Zie je, ik weet dat ik jou ben, dus... Natuurlijk deed het pijn, waarom deed je dat?

Op een iets andere manier benaderd, onderwijzen we dat er een proces is waar het menselijk ras, jij zoals je jezelf hebt vastgesteld, doorheen gaat om de verandering van je perceptie tot stand te brengen; en je kunt op geen andere manier tot de waarheid komen. Omdat er geen waarheid op aarde is, kun je haar niet bereiken. Je bent letterlijk aan het zoeken en je probeert haar niet te vinden. Omdat je niet in staat bent

naar binnen te kijken en te zien dat je er aanvankelijk de oorzaak van bent. Ik onderwijs je dat je God bent – wat de fundamentele *philosophia perennis* is; wat de waarheid van de klassieke oudheid is – en als je dat niet bent, dan is er geen. En dat is zo waarheidsgetrouw als ik het kan zeggen. Je kunt je hoofd neerbuigen en me aanvallen omdat ik het zeg, je kunt ervoor kiezen je eigen waarde te ontkennen, maar onthoud dit: alle kwaad is alleen maar beperking. Oké? Je bent alleen kwaadaardig door zelfwaarneming of een onvermogen te zien dat je almachtig bent. Je stelt jezelf vast in beperking en beschermt je beperkingen dan tegen buitenstaande krachten die niet werkelijk zijn. Oké? Dat is wat je doet.

Ik zeg dat je onkwetsbaarheid in je onschuld en overgave ligt. Bedoel je me te zeggen dat de armen van geest God zullen vinden? Wie anders denk je? Denk je werkelijk dat je kunt deelnemen aan deze illusie en dat je kunt winnen? Elk fundamenteel onderwijs zal je zeggen dat je je ervan los moet maken, dat het niet werkelijk is. Het is je volharding in de deelname eraan dat je hier houdt. Punt uit! Dat is te simpel. “Bedoel je dat als ik besluit dat niets hiervan waar is dat ik hier niet hoeft te zijn?” Ja! Dan zou je zijn waar je wilt zijn. Je hebt absoluut totale macht over al het bewustzijn in het universum of het bestaat niet, en omdat je in bewustzijn bent moet het wel zo zijn.

Als je me wilt aanbieden wat ‘niet-iets’ is, dan wil ik graag zien hoe je dat zou doen. Wanneer je jouw ‘iets’ eindelijk hebt verminderd, blijf je over met één ding en dat ben jij. Je kunt niet van jezelf weggomen. Het is niet mogelijk. Oké? Het is

niet mogelijk. Dat is maar goed ook, hè? Dat is beangstigend. Iedereen op aarde denkt ergens dat ze een geheim kunnen hebben en dat je jezelf kunt verbergen voor jezelf. Dat kun je niet. Voor wie verberg je je? Denk je werkelijk – oké? – dat wanneer je deze kamer verlaat, als je eruit loopt, dat dezelfde kracht van de waarheid die hier is, niet overal is waar je ook gaat? Hoe verberg je je? Waarvoor verberg je je? Je weet niet wie je bent, je bent doodsbang. Je hebt een afschuwelijke, onderliggende angst. Waar ben je bang voor? “Ik weet het niet. Ik ben bang voor de dood.” Je bent bang voor de dood. Wil je daar met me naar kijken? Het ziet er zo uit. Waar je ook kijkt, het is verrot. Waar je hier ook kijkt, iedereen is in lichamen en dan gaan ze dood en ze worden in de grond gelegd en ze verrotten. Geen wonder dat je bang bent voor de dood. Je loopt hier rond, je bent hier in dit lichaam, en je denkt dat je geen idee hebt hoe je hier gekomen bent, waar je heen gaat of wat er met je gebeurt. Niet alleen dat; maar niemand op aarde weet het.

Geen wonder dat je je aansluit bij de theosofische gemeenschap, wat *is* dit in vredesnaam? Ik vroeg de astronomen, zij wisten het niet. Ik vroeg je religieuze leiders, zij wisten het niet. Ik vroeg de wetenschapper, de kwantumfysici, ze wisten het niet. Ik vroeg mijn vader, ik vroeg iedereen en NIEMAND WEET HET!!!

Daarom bouwt iedereen een bepaalde groep van parameters om zich heen en sterft. Is er zoiets als de dood? Als jij het zegt. Maar onthoud dit, jij hebt hem verzonnen. Punt uit! Dit is een doodsplaneet. Dit bewustzijnsniveau sterft

automatisch, omdat het niet werkelijk is! Je waarneming van jezelf is niet waar. Natuurlijk sterf je, want je hebt nooit geleefd. Er is maar één bewustzijn. En dat is het jouwe. Is dat niet verbazingwekkend? “Betekent het dat alles eindigt en dat ik het kan veranderen?” Ja. “Dus wat zal ik doen?” “Je bedoelt dat ik dit verzonnen heb? Je bedoelt alles?” Ja. “En ik kan het veranderen?” Ja. “Hoe doe ik dat?” Houd op met je deelname eraan. Je doet dat een klein beetje, maar je wilt het niet helemaal doen.

Ja, dat. Neem niet deel aan de wereld. Ze heeft geen waarde. Jij geeft haar waarde. Ze heeft er geen. Geen waarde. Niets. Op welk punt zul je hier waarde hechten aan iets? Op welk punt zul je tegen me zeggen: “Ik weet dat het waar is, maar ik moet de kost verdienen.” Kamelenpoep! Er is geen waarde hier. Wanneer je het beoordeelt, beoordeel je het onjuist. Dat is beangstigend, hè? Niemand accepteert dat. Toch zeg ik je dat het waar is. En je bent hier, omdat je weigert het te accepteren. En dat is de enige reden.

Je bent hier alleen door zelfidentificatie. En dat is oké, maar waarom zou je er dan niet vreugdevol over zijn? Wat is het dat bedroefdheid veroorzaakt? Wanneer je te weten komt dat het waar is, en het geleidelijk aan behandelt en de wereld ingaat en liefhebt en gelukkig bent. Dat is oké. Ik ken mensen die zich schijnbaar heel goed aan de dood hebben aangepast. Iedereen op aarde moet dat uiteindelijk doen. Of je kijkt ernaar, of je kijkt er niet naar. Je hebt of Eros of Thanatos. Je doet ofwel alles wat je kunt om jezelf ertegen te beschermen, of je gaat de wereld in en speelt libertijn en zegt: “Barst maar!

Ik zal plezier hebben.” Maar je hebt hoe dan ook de dood erkend en hij is niet waar en jij bent niet waar. Dat is wat je doet. Je gaat een cel in, je verbergt dat en je bidt tot God; je erkent de dood nog steeds. Je gaat de wereld in en neemt het ervan en je doet alles wat je zult doen, maar je zegt nog steeds... Ik zeg dat je dat niet kunt. Ik zeg dat je een goede schepper bent. Ik zeg dat je dit alles gemaakt hebt. Ben je blij met wat je hier buiten jezelf hebt gemaakt? Ben je er tevreden mee dat je gisteravond de hongerdood van tienduizend mensen hebt veroorzaakt? Geeft dat je een goed gevoel? Of zul je de verantwoordelijkheid daarvoor niet accepteren? Dat is de hoogste waarheid die ik nu kan onderwijzen. Ik ben bij het kernpunt van wat je niet kunt accepteren. Maar dat zul je wel. Want je zult te weten komen dat het waar is. Je zult letterlijk dingen veranderen door te weten te komen wie je werkelijk bent. Dat is een geweldige waarheid. Je kunt het op geen andere manier veranderen. Je kunt de bom niet verbannen door te demonstreren met een plakkaat. Dat weet je, mijn vriend. Het is absoluut onmogelijk. Als je de dood aanvaardt, dan is dat het aanvaarden van dat feit.

“Laten we allemaal op een of andere manier samenkomen en we zullen ons eigen zelf beschermen.” Je zult falen. Alles faalt hier. Er is hier niets anders.

Je hebt een enkele verantwoordelijkheid op aarde en dat is het tot stand brengen van je eigen verzoening, je eigen ontwaken door je eigen herkenning. Door dat proces verlos je letterlijk, als een Christus, verlos je de wereld van zichzelf.

Dat is wat je doet. Het kan op geen enkele andere manier gedaan worden.

Ik zal kwantumfysica gebruiken. Ze vinden het niet prettig. Maar ze zijn op het punt van totale subjectiviteit. Ligt er vrijheid in die herkenning? Totale vrijheid. Ze zijn totaal vrij om te doen wat ze maar willen. Zal ik boete doen voor alles wat ik doe? Natuurlijk, je zult altijd boete doen. Waarom niet, je hebt eraan deelgenomen, dus wat zijn je motivaties voor wat je ook maar tot stand brengt? Als je dingen buiten je scheidt die terugkomen om je aan te vallen, dan is dat wat je schuld doet. Je hebt geprobeerd jezelf op bepaalde wijze te beschermen – we noemen dat ‘magie’, nietwaar? We krijgen al die energieën en mensen gaan de wereld in en gebruiken magie, veroorzaken dingen, in de vorm en in zakelijke transacties. Er is niet zoiets als uitwisseling. Er is niet zoiets als ruilwaarde. Als je denkt van wel, dan ben je in dualiteit. Je hebt gefaald en sterft. Je hebt waarde aan iets gegeven en ik zal het met je ruilen. Dat is absurd. Je hebt het al. Het is niet mogelijk dat er iets is wat je nodig hebt. Je hebt jezelf van iemand anders afgescheiden, en de veronderstelling gemaakt dat er een gebrek aan waarheid of een gebrek aan iets is. Dat is letterlijk niet waar.

“Ik zal je deze dingen geven en jij geeft me dat ervoor in de plaats en dan zullen we allebei gelukkig zijn.” Nee, dat zul je niet. Nee, dat zul je niet. Als je waarde hecht aan iets op aarde kun je nooit waarlijk gelukkig zijn. Het is simpelweg onmogelijk. In een relatie, laten jij en ik samenkomen en onze liefde bedrijven tot de dood ons scheidt, en we zullen

de wederkerigheid van de pijn en de ellende en de dood delen en samen aan de relatie werken. Hoe absurd. Hoe absurd. “Ik zal alles voor je doen om je te helpen. Ik zal negentig procent geven. Ik zal de vuilnis buiten zetten. Zul jij dan deze dingen voor mij doen?” Het zal nooit werken. Het kan niet werken. Hoe zal het wel werken? Ik zal je een aanwijzing geven. Zie je? Ik zal je geven – kijk naar me. Je hebt het. Jullie hebben het allemaal. Heel goed, heb je het helemaal? Hè?

(zingt) Ik ben de jouwe... Honderd procent!

Ja, is dat niet mooi? Dank je, je breidt naar me uit. O, Daphne. O, dank je, mijn dierbare.

Zie je wat we deden? Dat is wat liefde is. Wat deed ik? Ik gaf jou mijzelf. Eén van de grote ontdekkingen die je doet in je proces van ontwaken is dat je uiteindelijk alleen aan jezelf geeft. Ik *ben* jou, domoor! Als ik je alles geef, dan win ik. Als je het op een andere manier neemt en eraan probeert vast te houden, dan verlies *jij*. Natuurlijk! Waar houd je aan vast? Je *hebt* alles al. Hè? Zie je? Dat kan beoefend worden. Ik heb het zojuist gedaan. Dat is prachtig. Nu zijn we allebei vrij, ja toch? Hè, is dat niet verbazingwekkend? Ik hou totaal van je en we zijn vrij. Liefde is niet eigendom. Liefde is niet ergens aan vasthouden, hè? Liefde is niet wederzijdse onechte identificatie. Liefde op aarde is haat! Je denkt werkelijk dat je iets kunt liefhebben en iets anders kunt haten. Dat is belachelijk. Wat voor soort liefde is dat? Te erkennen dat er iets superieur en inferieur aan je is, is belachelijk en het is onmogelijk.

Hallo. Goedemorgen. Ik begon vanochtend om 5 uur en ik kan je zeggen dat ik er helemaal klaar mee ben.

Er zijn hier nu veel patronen. Er zijn een aantal leuke patronen. We hebben hier een aantal nieuwe elementen die zullen harmoniëren. Communicatie is uiteindelijk zelfidentificatie met jezelf. En dan doe je niets. Al deze elementen bevinden zich in jou. Hallo, we hebben op je gewacht.

Vrager: Hebben hun namen enige betekenis?

Toen ze binnenkwamen hadden ze namen. O, je praat over...

V: De dwergen...

Dat is Grumpie, dat is...

V: Hebben de namen van de dwergen...

Nou, er was Dommel, of niet?

V: Ja.

Oké, dan weet je het! Ze betekenen natuurlijk wat je maar wilt.

Hier is Mary Jo of “Giechel”, dat is wat we je noemden... Ja, ze betekenen alles. Maar je zult opmerken dat Giechel verdrietig kan zijn en dat Dommel slim kan zijn. En dat Grumpie blij kan zijn. En dat Doc alles kan zijn. Hij is de

intellectueel. Hallo, wie zei dat? Is dat niet verbazingwekkend? Ze bevatten alle kwaliteiten om wat dan ook te zijn, ja toch? Waar werken ze? Ze werken in de mijn, oké? Ze werken met lood en maken er goud van. Heel esoterisch. Wie is Sneeuwwitje? Ze is jou, in slaap. Maar je bent niet werkelijk dood, nietwaar? De vergiftigde appel is in je keel. Oké, snap je het? Kom op, natuurlijk. Zal de prins komen en je een kus geven en je ontwaken? Ik garandeer je dat hij dat zal doen. Hè? Natuurlijk. En dan zullen al je zeven energiepatronen allemaal gaan (zingend): *Hé ho, hé ho, je krijgt het niet cadeau*. Is het niet verbazingwekkend? Alles wat je doet is een paradigma van wat je niet wilt erkennen. Het is onmogelijk dat je iets doet dat niet symbolisch voor je ontwaken is. Dat is een verbazingwekkende ontdekking, nietwaar? Je weet het. Waar je ook kijkt, het is symbolisch voor deze ene enkele waarheid. Natuurlijk is dat zo; wat zou het anders kunnen zijn? Is er iets dat afgescheiden is van die enkele waarheid? Hé? Ik maak aan jou het hoogste niveau kenbaar dat er mogelijk is in het hele universum; ik probeer het over te brengen. Het kan niet in dualiteit worden uitgedrukt, dus activeer ik je tot de waarheid.

Ik heb hier toestemming voor. Het is een beetje als het oppakken van een boek – ik zal je een intellectuele analogie geven – Kumar Swami. Prachtig. Ik bedoel dat hij een grote intellectuele capaciteit heeft met betrekking tot de paradigma's in kunst en literatuur, en hij kan werkelijk tot de waarheid komen. En één van de laatste dingen die hij zei voordat hij stierf, was: "Als ik het opnieuw moest doen, dan zou ik mystieker zijn dan ik was." Alsof hij op een of

andere manier intellectueel de beslissing nam om meer *dit* te doen dan *dat*. Dat is heel jammer. Dat is letterlijk niet waar. Maar je zult het gemanifesteerd zien in *Eliade*. Ze moeten het doen, want als ze het niet doen – en dit is alleen maar observatie voor je – zul je prachtige verstanden zoals Ken Wilber krijgen – “trans-persoonlijke psycholoog”... Dat is een verkeerde benaming; het is het tegenovergestelde van transpersoonlijk. Hij onderwijst persoonlijke filosofie. Is dat niet wonderbaarlijk? Zie je wat de aarde doet met dingen? Ze keren het om. Het is niet transpersoonlijk, het is persoonlijk. Hij heeft het dilemma dat hij een transpersoonlijke psycholoog is, dus hij onderwijst hiërarchieën en hij herkent dat je alleen van de top naar beneden kunt kijken. Oké? Waar hij tekort schiet, is dat het zichzelf begint te reduceren. Oké? Hij ziet dat het steeds meer subjectief wordt. En uiteindelijk komt hij helemaal hier beneden terecht; hij komt terecht in totale subjectiviteit, hij komt terecht in existentialisme, humanisme. Hij weet het en het frustreert hem en hij weet niet wat hij moet doen. Ik weet niet wie dit begrijpt; het kwam zojuist bij me op, maar het is een grote waarheid. De laatste kunsttheorie was totaal reductionistisch. Het is net als wanneer ik naar je kijk en zeg: “De transfiguratie en verrijzenis zijn fysiek.” Oké? En je zou zeggen: “Tja, ik weet dat het waar is, ik las het in de Bijbel.” Dat is niet wat ik zeg. Dat is reductionisme versus mijn totale herkenning dat je het ontwaken tot stand moet brengen binnen het kanaal van jou. En het kan op geen andere manier gebeuren.

Wat we werkelijk zeggen, is dat je het alleen door middel van transformatie kunt doen. En je hebt het ongeloofelijke

dilemma dat je jezelf niet kunt transformeren. Als je dat wel zou kunnen, dan zou je niet hier zijn. Want het is door de onwaarheid van je herkenning dat je überhaupt hier bent. Wat ga je nu in hemelsnaam doen? Je kunt dat intellectueel van me accepteren. Maar wat ga je doen? Dus je leest ergens dat iemand naar een prachtige tempel ging, en misschien las je Jakob Böhme en Meister Eckhart, en je hebt prachtige visioenen gehad – oh, voel dat – en de engelen kwamen en er was een stem van een prachtige schoonheid... “Is dat waar?” “Ja, dat is waar.” “Waarom voel je het dan niet?” “Ik weet niet hoe ik dat moet doen. Waarschijnlijk heb ik niet het juiste karma. Zij kunnen dat doen, maar ik kan het niet.” Wat is dat? Ze redetwisten. Ze redetwisten. Scheid jezelf daar niet van af. Ze zijn jou. Het is je zelfidentificatie die je hier houdt.

Deze transformaties binnen deze groep, zoals die in tijd en ruimte geïdentificeerd wordt, zijn absoluut fenomenaal. Je waarnemingen zijn aan het veranderen. Het heeft helemaal niets te maken met wat je denkt. Hoewel je het in het begin zult rationaliseren, of je zult beginnen te zien dat het jou in feite overkomt. Dan ga je: “Oooohhh, ik praatte tegen de boom.” Prachtig, wat is daar mis mee? Of: “Het grappige is, ik zag dit aankomen en dit gebeurde.” Natuurlijk. “Ik heb iemand geheeld.” Geweldig! “Ik ging opstijgen.” Fantastisch. Nou en? Waarheen leidt het je? Het leidt je naar de simpele waarheid dat je het in feite aan het verzinnen bent. Dat je goddelijk bent, dat je God bent.

We zullen samen naar de hemel gaan. We zullen samen naar de hemel gaan. Is dat oké? Wat is de hemel? Wat is de

hemel, Theo? Is er een plaats zoals de hemel? Wat is de hemel? Zijn we nu in de hemel? We zijn in het paradijs.

(zingend) *De hemel kan wachten, dit is het paradijs, gewoon hier te zijn met jou. En terwijl ik de lucht inadem die jij inademt, kan de hemel wachten. Ooo, dank je, dierbare. Dat is heel mooi.*

Dat is wat de hemel is. De hemel is onze gedeelde waarheid. Het delen in een enkele waarheid. Wanneer je te weten komt dat ik de Christus ben, dan zul je in de hemel zijn. Omdat ik onderwijs dat jij de Christus bent. En het is jouw onvermogen mij als de Christus te herkennen dat je hier houdt. En je ontkent het tot aan het bittere einde. En nadat ik gekruisigd ben, zul je me nog steeds tenminste drie keer ontkennen. Dat is een verbazingwekkend iets.

V: Chuck, wat bedoelde Jezus toen hij de mensen zei dat ze moesten berouwen?

Wat bedoelde *ik*?

V: Oké, wat bedoelde *jij* toen *jij* de mensen zei...

Wat bedoelde *jij*? Zeg "*ik*".

V: Wat bedoelden we toen...

Wat bedoelde *ik*...

V: Wat bedoelde *ik*?

Dat is dichterbij. Berouwen betekent naar huis terugkeren, de illusie opgeven, ga heen en zondig niet meer. Wanneer ik je heel – en Jezus doet handoplegging en nu ben je geheeld – en ik zeg tegen je: “Ga heen en zondig niet meer”, dan bedoel ik: “Ga heen en wees niet langer afgescheiden van God.” Zonde is afscheiding. De enige zonde die er is, is de afscheiding. Er is geen andere zonde. Zonde is alleen maar zelfidentificatie. Nu, na zelfidentificatie – bah! – verandert alles in zonde, nietwaar? Omdat alles dan zondig wordt. Je kunt niet beide zijn. Je bent ofwel totaal puur of totaal zondig. Is dat niet verbazingwekkend? Je bent ofwel totaal in de hemel of je bent totaal in de hel, en dat is je dilemma. Dit is de hel. Dit is letterlijk de hel. Dat is wat inkeer is.

Ont-dekken. We onderwijzen je mentaal een proces van terugkeer; alles is aan het terugkeren naar God. We zijn in een stroom, universeel, zoals het wordt uitgedrukt in theosofie, of een terugkeer van manifestatie, moeder aarde, vrouwelijk, naar de mannelijke stroom. We zijn in een proces van ontwaken, of terugkeer, naar de licht essentie, oké? Universeel, in een ritme of patroon, is er een pure energie of stroom, en het stroomt naar beneden en breekt af in volksstammen of stralen, zoals de zeven centra en de zeven stralen, of in de twaalf totaalheid in het chromatisch vermogen dat wordt uitgedrukt in muziek of kunst of literatuur of kleur of mentaal. Ieder van jullie is op symbiotische wijze, of als een geïdentificeerde relatie, begiftigd met energie patronen – ik zal daar niet op ingaan. De mate waarin we die patronen delen – oké – is de mate waarin we de liefde voor communicatie met elkaar kunnen ontwaken. Uiteindelijk concentreert het zich hierboven. De hemel is hier,

op het vijfde niveau. De hemel is letterlijk waar jij en ik met zekerheid weten dat er een God is. Ik kom van de hemel om je dit te onderwijzen. Als je er op die manier naar wilt kijken. Welnu, op dit niveau vond de straalbreking plaats die de stralen tot stand heeft gebracht, of variaties in het bewustzijn, waarin je alomtegenwoordig in energiepatronen zult zijn. Zoals je bijvoorbeeld ergens muziek voor zult componeren en dan geef ik je de woorden. Snap je? En je zult het verspreiden. En je zult het zingen. Maar uiteindelijk is het allemaal de enkele waarheid. Oké? Er is geen verschil. Ik kan dat als talenten uitdrukken als je dat verkiest, maar ik herken volledig dat ik alle talenten van het universum in me heb.

Je kunt dat uitdrukken. Maar het maakt niets uit, als we samen prachtige muziek gaan maken, laten we dat dan doen. Dat is wat de hemel is. Zie je dat? Het moment waarop jij en ik werkelijk besluiten dat er een God is, zijn we thuis. Wat zouden we doen? Er is niet zoiets als pijn, er is niet zoiets als woede. Zie je, alles verdwijnt automatisch, of niet? Ik verzeker je dat dat is hoe ik me voel en dat is wat ik ben. Ik garandeer het, dat ik de weg en het leven ben. Je komt door mij. En jij moet hetzelfde zeggen, omdat het geen probleem voor je is. We zijn allemaal ergens de Christus. Dat is waarom we dit onderwijzen.

Je hebt geen noodzaak om jezelf op enige manier te verdedigen. Je hoeft jezelf niet te verdedigen. Je bent totaal onschuldig, je bent totaal bevoegd om dit te weten te komen. Dat verzeker ik je. Maar je kunt het nergens mee vergelijken. En ik weet dat dat waar is.

Je bent hier omdat je je weddenschap waarborgt (tegen verlies). Je bent bang om alles op het eeuwige te wedden. Wat heb je te verliezen, als je enige vooruitzicht sterven is?

Zag je wat er gebeurde? Zag je wat er gebeurde toen je dat deed?

“Zul je niet naar de dood blijven marcheren, samen met ons? Wil je niet op aarde zijn en naar de dood gaan met ons allemaal, zoals wij dat doen? Wil je geen kanker krijgen en sterven en delen in de pijn en alle dingen die we hier doen?”

En je zegt: “Nee, ik zal dat niet meer doen. Ik denk niet dat ik dat zal doen.”

“Nou, jij bent raar, wat is er mis met je? Kom op, doe met ons mee. Doe met iedereen mee.”

Op welk punt sta je jezelf werkelijk toe om de waarheid te zien? Ik onderwijs in waarheid dat het proces transformatief is en dat je er geen controle over hebt, en als je het loslaat dan zul je naar die waarheid stromen. Ik onderwijs in waarheid. Ik onderwijs in waarheid dat het absoluut onmogelijk is om er enige controle over te hebben, omdat het universum niet opeenvolgend is. Wat je gisteren hebt gedaan, heeft absoluut niets te maken met wat je morgen doet. Snap je?! Je bent hier omdat je denkt dat het dat wel doet. Je hebt jezelf op krankzinnige wijze gevestigd, afgescheiden van het universum en je kwam in tijd en ruimte. Het is niet waar. Wat is er met je

gebeurd? Je schreef een script en ze bombardeerden je ermee en zeiden dat je dit deed en dat je dit werd en dat je dat moet doen. Nu ben je verzonken in dit afschuwelijke ding. En je herinnert je wat je vorige week deed en je denkt dat je dat morgen moet doen. Dat hoef je niet! Doe wat je wilt. Je bent vrij.

Rustig nu. Onthoud dit – oké? – als je dit eenmaal met me hebt gehoord. Er is hier veel energie van de bron. Ik zeg dit tegen je, jullie die verlicht zijn: het vindt in het gehele lichaam plaats. Het vindt niet plaats door een beetje energie te nemen en het naar beneden te trekken, het halfzacht te maken en parkeerplaatsen te vinden en alle andere dingen die je gebruikt of waar je het ook voor gebruiken mag, om macht of controle te krijgen. Wanneer je dat wel doet, zal het altijd falen. Jullie hebben allemaal een gigantische hoeveelheid energie. Jullie hebben allemaal van jongs af aan al uit de pas gelopen en jullie weten allemaal dat dit niet waar is en jullie krijgen allemaal gehoor op die waarheid. Dat is waarom je hier bent. Oké? Je kunt niet falen. Dit is al gebeurd. Er is geen enkele wijze waarop ik tot je zou kunnen spreken als het niet al gebeurd was. Een idee verlaat haar bron nooit. Je hebt God nooit verlaten. Ja, het is onmogelijk voor je om Hem te verlaten. Het is onmogelijk voor me om een gedachte uit te drukken die niet heeft plaatsgevonden. Dit is allemaal verwarring en chaos. Je bent klaar om uit het ei te komen. Er zijn honderdduizend biljoenen geboortes die je probeert uit te drukken en die absoluut geen betekenis en doel hebben, behalve dat ze uit het ei komen zoals jij dat nu doet. En dan zul je simpelweg, terwijl de energie op dit niveau naar de

waarheid vloeit, deelnemen aan het proces van het ontwaken van jezelf.

Kon je dat zien? Zie je dat? Ik weet dat je mij bent. Ik weet het. Het is niet iets wat iemand zei: “We zijn allemaal hetzelfde. We zijn allemaal licht.” Ik heb een waarneming die me toestaat te zien dat je letterlijk mij bent. Ik weet dat ik tegen mezelf praat.

Hoor je het? Nu zullen er reacties zijn zoals: “Ja, dat is waar, omdat de Christus in je is.” De Christus is niet in *mij*. Wie ben ik in hemelsnaam als de Christus in me is? *Ik* ben de Christus.

Zou ik de Christus niet meer erkennen en afgescheiden zijn? Zou ik zeggen: “Ik ben ik, en de Christus is mmm.” Dat is absurd! Iets wat ooit van dualiteit spreekt, is onwaar. En iets wat ooit van de dood spreekt, is onwaar. Als je daarin meegaat, zul je heel goed en heel snel vooruitkomen, hè? We zijn alles wat er is, en we zijn één. En uiteindelijk is er maar één ding en jij bent het. Hoor dat waar je maar wilt, maar accepteer het als de waarheid. Het enige mogelijke kwaad dat er zou kunnen zijn, of ‘tegenwerkende kracht’ zoals jij het noemt, dat ben jij. Je bent het ego, je bent de duivel, je bent de aap, je bent de tegenwerkende. Niet iets anders. Wie ben je in hemelsnaam als je God aan deze kant hebt en de duivel aan de andere kant? Dat is absurd! Het slaat nergens op. Geen wonder dat je in pijn bent. Iedereen denkt dat iets buiten henzelf hun problemen veroorzaakt, niet waar. Niet waar. Accepteer de verantwoordelijkheid ervoor en leg het op het altaar. Kom tot

de simpele waarheid van niet-verantwoordelijkheid en ik zal je de waarheid onderwijzen, zoals Christus je zou onderwijzen: jij, zoals je jezelf identificeert, bent verantwoordelijk voor absoluut niets op deze aarde. Ik bedoel letterlijk NIETS. Het is je aanvaarding van verantwoordelijkheid voor sommige dingen hier die je hier houdt: je oordeel, je specialisatie. Er is niet zoiets als speciaal.

Dat is moeilijk voor het ego. Verdorie, het ego wil anders zijn dan iets anders. Niet waar. Welnu, het moment waarop je je totaal losmaakt en zegt: “Ik ben verantwoordelijk voor niets hier”, dat is de dood. En wanneer je dat doet, zul je onmiddellijk waarnemen dat je verantwoordelijk bent voor alles, oké? Ik garandeer je met stelligheid dat ik voor alles op aarde verantwoordelijk ben. Niet alleen ben ik verantwoordelijk voor alles op aarde, ik ben verantwoordelijk voor alles in het universum. Probeer dat. Tjonge, dat is vreugdevol! Weet je waarom? Omdat ik weet dat ik niet kan falen. Als ik mentaal in een fase ben waarin ik aan deze illusie deelneem – oké? – en mijn energieën zijn verminderd, dan hoef ik alleen maar mijn last neer te leggen... Hup, ik ben thuis! Je kunt letterlijk niets doen wat ik als zondig zou beschouwen, omdat je volmaakt bent. Als je op enige wijze je broeder beoordeelt als anders dan jij, dan faal je per definitie. Natuurlijk. Dat lijkt te simpel. Maar dat is een hoge waarheid.

Heel mooi, leraar. Prachtig. Ik herken mezelf daar.

We delen allemaal een wederzijds geheim. Het is verbazingwekkend, er is maar één ding. Je bent volmaakt.

Elk moment kun je weten dat je volmaakt bent, en dan zal het weer van je wegglippen. En plotseling voel je: “Nee, ik ben het niet.” Je weet altijd wanneer je jezelf niet als volmaakt ervaart, je beoordeelt iemand anders. Hoor je het? Hoorde iedereen dat? Het moment waarop je buiten jezelf kijkt, ga je: “Dat is mooi, dat is goed, dat is slecht, ik ga dit doen, dat is niet goed, ik denk dat het vanboven is.” Zodra je dat doet, is het een oordeel over zelf.

Het moment waarop je het beoordeelt, is al het oordeel. Rustig aan, nu, rustig. Eén van de geweldig prachtige dingen in je vrijheid is dat je niet hoeft te oordelen. Zie je, oordeel is alleen maar een vorm van beperkte waarneming.

“Waar gaat zij naartoe? O, ze gaat naar het toilet. Nou, ik moet dat doen.” De denkkeest begint... het is onvermijdelijk. Ik zag je zojuist oordelen. Is dat niet grappig? Het is heel moeilijk om je afzijdig te houden. Zie je wat ik zeg? Omdat je niet weet wie je bent, heb je geen goed gevoel over jezelf, en je zult altijd iemand buiten je beoordelen. Onvermijdelijk. Je kunt mij niet voor de gek houden, want ik weet wie je bent. Je denkt dat je me voor de gek kunt houden, zoon van God! Kom thuis. Ik weet wel beter dan dat, ik weet wie je bent. Kom op.

Ik onderwijs dat vervolging onmogelijk is, dat je niet weet wat je bent. Hij wist dat overigens ook niet, toen hij door dat proces heenging. Er is een zin in *Een Cursus in Wonderen* waarin hij zegt: “Ik hoefde daar niet werkelijk doorheen te gaan.” Een andere zin in de *Cursus* zegt: “Ik weet dat ik toen

niet werkelijk was.” Hij weet letterlijk dat er niet zoiets is als Joshua van Nazareth, net zomin als er zoiets is als jij. Hij weet ook dat hij jou *is*, zoals ik weet dat ik jou ben. Zoals ik weet dat we de essentie van de Vader delen.

V: Bedoel je dat er geen Chuck van Naperville is?

Noch is die er ooit geweest. In het opzicht van tijd en ruimte is hij niet hier. Hij is te ruste gelegd. Mijn God, laat me je daar iets over vertellen. Die entiteit bevatte geen enkele verzoenende eigenschap – NIETS!

A Course In Miracles International

PO Box 13, Lake Delton, WI 53940, USA

Voor bestellingen e-mail: mcc@acimi.com

of bel (+) 1-608-253-4622

www.TheMasterTeacher.TV/nl

www.eencursusinwonderen.org ♦ www.eencursusinwonderen.com

